

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ
ИНСТИТУТ ЗА ДЪРЖАВАТА И ПРАВОТО

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Веселин ВУЧКОВ,
член на научното жури за защита на дисертационен труд
за добиване на образователната и научна степен „доктор“,

В

Института за държавата и правото при БАН,
Заповед № РД-09-118/13.12.2018
на директора на ИДП-БАН

Кандидат: Димитър Каменов Младенов

I. Обобщени данни за професионалната биография на кандидата

Докторантът Димитър Младенов е завършил Юридическия факултет на Софийския университет „Св. Кл. Охридски“ през 1999 г. За кратко е бил научен сътрудник по търговско право в ИДП при БАН, а от 2001 г. до момента е прокурор: последователно от позиция на младши прокурор през прокурор в Районна прокуратура до прокурор в Софийска Градска прокуратура. В момента притежава ранг „прокурор във ВКП и ВАП“. От началото на 2015 г. е зачислен в задочна докторантура към ИДП при БАН, секция „Наказателно-правни науки“ – по наказателно-процесуално право, с научен ръководител проф. д-р Гергана Маринова.

II. Оценка на научните и на практическите резултати и приноси на представения дисертационен труд

Темата на дисертационния труд е: „Участие на съдебни заседатели в наказателното производство“.

Бих откroил следните по-важни научни приноси:

Първо, задълбочено, многообхватно и разнообразно е представен *историческият опит* по темата за съдебните заседатели. Това – само по себе си – би могло да бъде разработка със самостоятелно значение на дисертация или монография, а тук е включена в съдържанието на Глава първа на дисертационния труд, представен за защита. Изложението е последователно и непрекъснато: от Древността, през Средновековието до по-новото време; географският преглед също е обхванен: Британска империя, континентална Европа, Русия и т. н. Българският принос също не е подминат – при това не са пренебрегнати особеностите на института „съдебен заседател“ дори в извънредното правосъдие, ползвано в

следосвобожденския период в български условия (държавни съдилища, народен съд и пр.).

Второ, значителен принос откривам по повод *състоянието на института у нас*, неговите *несъвършенства* като правна уредба, организационно състояние и обучение. Тук изложението на автора на дисертацията е насочено към подобряване на модела в няколко аспекта. Начертана е сполучливо стратегия за преодоляване на недостатъците на института на съдебните заседатели в български условия (както чрез необходими законови промени, така и чрез създаване на по-адекватна организационна формула, съпроводена от съответното обучение). Ценна е и новата методика за обучение на съдебните заседатели, разработена от кандидата Д. Младенов, която е базирана върху седем различни обучителни модула. Проблемът за необходимостта от специализация и на съдебните заседатели не е подминат, още повече предвид лошото състояние в приложен аспект. Авторът е формулирал ясно своята теза за нужна специализация на съдебни заседатели по дела, свързани с лекарски грешки, както и по икономически дела. Разгледано е състоянието на института по дела, подсъдни на военните съдилища. Необходимо е, очевидно, аналитично да се погледне върху състоянието на проблема и в (сравнително) новото ни специализирано наказателно правосъдие.

III. Литературна осведоменост и компетентност

В текста на монографичния труд *источниците* от библиографския списък са цитирани уместно и коректно. Цитирани са 208 библиографски единици, вътрешно диференцирани на книги и статии, както и на източници на български език и на латиница. Има и други източници, представени са резултати и от социологически проучвания. Общо са направени 637 бр. позовавания под линия. Всичко това свидетелства за значителната информационна осведоменост на докторанта.

Накрая на изложението се съдържа и *Приложение*, включващо официални данни за съдебните заседатели в Република България.

IV. Лични впечатления

Докторантът Д. Младенов проведе семинарни занятия в Академията на МВР в редовен бакалавърски курс, по отношение на което имаше много добри отзиви сред курсантите.

V. Критични бележки и препоръки

Ще си позволя отправяне на следните критични бележки по повод представеният дисертационен труд:

Първо, *обемът* е много голям – доближава 400 страници. Той е неприсъщ за дисертационно изследване по наказателно-процесуално

право (в частност) и по право (изобщо). Причините за това могат да бъдат различни и някои вероятно са закодирани в началните етапи по подбор на тематиката, структурата на дисертацията и т. н. Така или инак този недостатък трябва да се отчита.

Второ, някои *стилови и езикови несъвършенства* трябва да се отстранят, ако защитената дисертация поеме свой самостоятелен път към четящата публика във вид на книжно тяло. Например ползването на словосъчетанието за „обикновени хора“ в контраст с друга група граждани, независимо от правилната идея, вложена в авторовото изложение, намирам за неуместно.

VI. Заключение

Изхождайки от положителната оценка за представения дисертационен труд, съобразявайки и сериозния професионален и експертен опит на кандидата (прокурорски и преподавателски), с убеденост формулирам своята *положителна оценка* и препоръка към Научното жури да гласува за присъждането на кандидата на образователната и научна степен „доктор“.

**04-ти януари 2019 г.
гр. София**

**Член на журито:
/проф. д-р В Вучков/**